

Vlaams
Parlement

ingediend op **1851** (2018-2019) – Nr. 2
5 maart 2019 (2018-2019)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Elke Wouters

over het voorstel van resolutie

van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Martine Taelman,
Tine van der Vloet, Vera Jans en Elke Sleurs

betreffende de invoering
van gezinshuizen in Vlaanderen

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bert Moyaers.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Danielle Godderis-T'Jonck, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs, Tine van der Vloet;

Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;

Freya Saeys, Martine Taelman;

Bert Moyaers, Freya Van den Bossche;

Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Lies Jans, Manuela Van Werde, Elke Wouters;

Sonja Claes, Dirk de Kort, Jamila Hamddan Lachkar, Tinne Rombouts;

Jo De Ro, Laurence Libert;

Jan Bertels, Bart Van Malderen;

Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

1851 (2018-2019) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het voorstel van resolutie betreffende de invoering van gezinshuizen in Vlaanderen, tijdens haar vergadering van woensdag 27 februari 2019.

1. Toelichting door Lorin Parys

Lorin Parys herinnert eraan hoe belangrijk het is dat een kind thuis kan opgroeien. Als dat niet kan, is voor kinderen onder zes jaar de eerste optie pleegzorg. Als dat onmogelijk is, komen ze in de residentiële opvang terecht. Met dit voorstel van resolutie wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd te onderzoeken of er nog een tussenoptie mogelijk is, namelijk een gezinshuis. Ook al doen de medewerkers nog zo hun best, residentiële opvang is niet het beste voor kinderen. Kleinere, gezinsbenaderende leefgroepen zijn een ontzettende plus voor de ontwikkeling van jonge kinderen.

Om gezinshuizen mogelijk te maken, moeten er echter enkele prangende problemen opgelost worden. Vooreerst is er onderzoek nodig naar de doelgroep; de vereisten van gezinshuisouders; de matching tussen gezinshuisouders en hun gezin, de ouders van het kind en het kind; het maximale aantal kinderen per gezinshuis; de verblijfsduur van het kind; de pedagogische en agogische ondersteuning; de financiële vergoeding en ondersteuning van gezinshuisouders; en de combinatie met modules als contextbegeleiding. Voorts wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd samen met de Federale Regering te bekijken hoe de gezinshuisouder tewerkgesteld kan worden op een manier die strookt met het Belgische arbeidsrecht. De indieners vragen de Vlaamse Regering de resultaten van dat alles voor 1 juli 2019 aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

2. Bespreking

Katrien Schryvers herhaalt dat het de bedoeling is om kinderen die niet thuis kunnen blijven, te laten opgroeien in een omgeving die zoveel mogelijk die van een gewoon gezin benadert. Dezelfde drijfveer zit achter het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg, niet alleen voor de allerkleinsten trouwens, maar voor alle kinderen. De jeugdrechter krijgt in dat decreet ook een motiveringsplicht wanneer hij bij uithuisplaatsing niet voor pleegzorg kiest. De geborgenheid, de rust, de structuur, de interactie en de steun die een gezin kan bieden, zijn immers onontbeerlijk in de ontwikkeling van een kind. Heel wat studies hebben dat aangetoond.

Gezinshuizen zijn voor CD&V een goede aanvulling op wat bestaat. In de hoorzitting over de conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende gezinshuizen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1405/2) kwamen er knelpunten boven. Wat met het statuut, de arbeidsrechtelijke situatie en de vergoeding van de gezinshuisouder? Minister Jo Vandeurzen heeft trouwens al langer gekozen voor kleinschalige opvang. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de circulaire over zorggarantie bij uithuisplaatsing van jonge kinderen. Een proefproject, in samenwerking met SOS Kinderdorpen, zal meer inzicht geven in de knelpunten en de mogelijke oplossingen. CD&V blijft volop kiezen voor kleinschalige gezinsvervangende opvang en vraagt met dit voorstel van resolutie verder onderzoek naar gezinshuizen.

Freya Saeys herinnert aan de consensus tijdens de hoorzitting over de meerwaarde van de gezinshuizen als schakel in de integrale jeugdhulp. Nochtans was er verschil in mening over het model: onderdeel van een voorziening of als pleegouders. Voorst bleken er nog andere knelpunten. Om die reden vraagt het voorstel van resolutie om bijkomend onderzoek, onder meer naar de beste selectiewijze van jongeren en gezinshuisouders. Hun diploma is voor die laatste allicht niet het beste criterium. De vraag of het het beste is het kind tot zijn

volwassenheid in het gezinshuis te plaatsen, blijft open. Het is algemeen bekend dat het herhaaldelijk verbreken van vertrouwensrelaties nefast is voor een kind. Een goede matching is een ander te bekijken aspect. De indieners vragen ook overleg met de federale overheid over het statuut van de gezinshuisouders. Er zal wel wat tijd overheen gaan, maar het parlementslid hoopt dat tijdens de volgende regeerperiode over een en ander kan worden beslist.

Elke Van den Brandt vindt dat het voorstel van resolutie de juiste conclusies trekt uit de hoorzitting, maar heeft vragen bij de haalbaarheid van de deadline. Hebben de indieners dat overlegd met de administratie en het werkveld?

Lorin Parys zegt dat de deadline bepaald is op basis van gesprekken met het kabinet en in principe haalbaar is.

Bart Van Malderen weet dat iedereen een hiaat ziet tussen pleegzorg en residentiële opvang. Vandaag wordt bijna één op vier plaatsingen afgebroken, wat nefast is voor de zo belangrijke continuïteit, stabiliteit en hechting. Voor sp.a moet een gezinshuis een positieve keuze zijn. Het is geen competitie tussen werkvormen, maar louter zaak de meest geschikte werkvorm voor elk kind te vinden. Voorwaarden zijn onder meer goede vorming, stabiliteit bij de vervangende gezinsouders, een goede matchingsprocedure, geen diplomafetisjisme maar valoriseren van attitude en ervaring, en een goede indicatiestelling. Struikelstenen zijn de afbakening van de doelgroep en het personeelsstatuut. Het is voor sp.a belangrijk dat gezinshuizen ingebed worden in een groter geheel, en, om redenen van kwaliteit, stabiliteit, werkingsmiddelen en ondersteuning, best gelinkt worden aan een jeugdhulpvoorziening: een model met een duidelijk profiel en subsidie, een arbeidsrechtelijk statuut en een typemodule conform de regels van de integrale en geïntegreerde trajecten met ondersteuning en inbedding van begeleiders en gezinshuizen. Tot slot vraagt hij om het werkveld bij alle fases en aspecten van het proces te betrekken.

Lorin Parys dankt voor de mooie woorden. Hij vindt dat alle opmerkingen in het voorstel van resolutie aan bod komen.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt eenparig met 11 stemmen aangenomen.

Bert MOYAERS,
voorzitter

Elke WOUTERS,
verslaggever